

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/4/2019
Identifikačné číslo spisu:	3018200360
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Paluda
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:3018200360.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Martina Piovartsyho v trestnej veci povinnej osoby E. D., na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku dňa 18. decembra 2019 v Bratislave, o odvolaní povinnej osoby E. D. proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 26. februára 2019, sp. zn. 2Ntc/20/2018, takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku napadnutý rozsudok sa zrušuje.

II. Podľa § 12 ods. 2 písm. d) zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov

odmieta

uznať a vykonať rozhodnutie Hereford Justice Center, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska z 8. januára 2018, č 1700514681, právoplatné 8. januára 2018, ktorým bola občanovi Slovenskej republiky E. D., nar. XX. L. XXXX, trvale bytom B. E. K., Z. G. XXXX/XX, okres U., uložená peňažná sankcia v celkovej výške 350 (tristopäťdesiat) libier šterlingov (GBP), pozostávajúca z pokuty vo výške 220 (dvestodvadsať) libier šterlingov (GBP), trov súdneho konania vo výške 100 (sto) libier šterlingov (GBP) a peňažnej čiastky 30 (tridsať) libier šterlingov (GBP) do verejného fondu alebo organizácie na podporu obetí, za spáchanie priestupku v rozpore s § 144A Dopravného poriadku z roku 1988 a v rozpore so Zoznamom 2 zákona o páchateloch dopravných priestupkov z roku 1988, ktorého sa dopustil tak, že dňa 28. júna 2017 v Coventry, vozidlo menovite motorové vozidlo s registračným číslom A. nespĺnilo požiadavky na poistenie vozidla podľa § 144A Dopravného poriadku z roku 1988 a E. D. bol osobou, pod ktorej menom bolo toto vozidlo registrované podľa zákona o spotrebnej dani vozidiel a registrácii z roku 1994.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej aj „krajský súd“) rozsudkom z 26. februára 2019, sp. zn. 2Ntc/20/2018, podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 183/2011 Z. z.“) rozhodol o uznaní rozhodnutia Hereford Justice Center, Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska z 8. januára 2018, č. 1700514681, právoplatného 8. januára 2018, ktorým bola občanovi Slovenskej republiky E. D., nar. XX. L. XXXX, trvale bytom B. E. K., Z. G. XXXX/XX, okres U., uložená peňažná sankcia v celkovej výške 350 (tristopäťdesiat) libier šterlingov (GBP), pozostávajúca z pokuty vo výške 220 (dvestodvadsať) libier šterlingov (GBP), trov súdneho konania vo výške 100 (sto) libier šterlingov (GBP) a peňažnej čiastky 30 (tridsať) libier šterlingov (GBP) do verejného fondu alebo organizácie na podporu obetí, za spáchanie priestupku v rozpore s § 144A Dopravného poriadku z roku 1988 a v rozpore so Zoznamom 2 zákona o páchateloch dopravných priestupkov z roku 1988, ktorého sa dopustil tak, že dňa 28. júna 2017 v Coventry, vozidlo menovite motorové vozidlo s registračným číslom A. nesplnilo požiadavky na poistenie vozidla podľa § 144A Dopravného poriadku z roku 1988 a E. D. bol osobou, pod ktorej menom bolo toto vozidlo registrované podľa zákona o spotrebnej dani vozidiel a registrácii z roku 1994, a jeho výkone na území Slovenskej republiky.

Proti tomuto rozsudku podal E. D. odvolanie písomným podaním z 15. marca 2019, podaným toho istého dňa na poštovú prepravu. V odvolaní uviedol, že čin, ktorý sa mu kladie za vinu nespáchal, o žiadnom protiprávnom konaní zakladajúcom porušenie pravidiel cestnej premávky nevie a ani ho vo Veľkej Británii nespôsobil. Žiadne rozhodnutie pod č. 1700514681 mu doručené nebolo.

Rozsudok krajského súdu považuje navyše za nezákonný, zmätočný a nepreskúmateľný, pretože konajúci súd nesprávne právne posúdil vec a nedostatočne zistil skutkový stav veci. Poukázal aj na skutočnosť, že v spise absentuje preklad rozhodnutia o uložení peňažnej sankcie, na základe čoho nemohol preskúmať súlad rozhodnutia s vydaným Osvedčením (poukázal pritom na § 10 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z., v zmysle ktorého ak k osvedčeniu nie je pripojené rozhodnutie o peňažnej sankcii podľa odseku 1 alebo ak osvedčenie nie je preložené do jazyka podľa § 17, ministerstvo nepostupuje podľa odseku 1, ale vyzve justičný orgán štátu pôvodu na odstránenie zistených nedostatkov v lehote do 90 dní od doručenia výzvy na doplnenie. Ak justičný orgán štátu pôvodu zistené nedostatky v ustanovenej lehote neodstráni, vráti ministerstvo vec justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia, o čom ho vopred informuje; ministerstvo vráti vec justičnému orgánu štátu pôvodu bez vybavenia aj vtedy, ak osvedčenie vydal orgán, ktorý nie je príslušný na jeho vydanie, alebo ak nie je založená právomoc slovenských súdov na uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa tohto zákona). Uviedol, že sa osobne nezúčastnil konania vedúceho k vydaniu rozhodnutia vo Veľkej Británii. Krajský súd navyše v zmysle svojej zákonnej povinnosti podľa § 12 ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. nekomunikoval s príslušným britským justičným orgánom pred tým, ako mienil rozhodovať vo veci. Rozhodnutie je podľa povinnej osoby E. D. nepreskúmateľné aj čo do možného dôvodu odmietnutia podľa § 12 ods. 2 písm. e) zákona č. 183/2011 Z. z., pretože konania vedúceho k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii sa osobne nezúčastnil.

V podanom odvolaní E. D.Š. taktiež uviedol, že v predmetnej veci neboli splnené zákonné podmienky podľa § 13 zákona č. 183/2011 Z. z., pretože nejde o trestný čin uvedený v § 3 ods. 3 v spojení s § 12 ods. 1 písm. b) a § 12 ods. 2 písm. e) zákona č. 183/2011 Z. z. O konaní poučený nebol, osobne sa konania nezúčastnil, nebolo mu doručené žiadne predvolanie z 11. decembra 2017 a v konaní pod č. 1700514681 sa nevzdal žiadneho práva na pojednávanie ani na opravný prostriedok.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu v celom rozsahu zrušil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací preskúmal na podklade odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že odvolanie povinnej osoby E. D. je dôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Na základe skutočností uvádzaných E. D. v podanom odvolaní najvyšší súd listom zo 17. júna 2019 požiadal justičný orgán štátu pôvodu (Central Authority for England and Wales) o poskytnutie doplňujúcich informácií, konkrétne o uvedenie toho, kedy bolo rozhodnutie Hereford Justice Center doručené E. D., či bol proti tomuto rozhodnutiu prípustný opravný prostriedok a ak áno, či ho E. D. podal, či mal právo zúčastniť sa konania o uložení sankcie a ak toto právo nevyužil, či sa ho výslovne vzdal a rovnako tak výslovne uviedol, že nepodáva opravný prostriedok proti rozhodnutiu o uložení sankcie.

Uvedenú žiadosť najvyšší súd opätovne zaslal spolu s urgenciou odpovede justičnému orgánu štátu pôvodu aj 17. septembra 2019, avšak do dňa konania neverejného zasadnutia na ňu justičný orgán štátu pôvodu neodpovedal.

Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 183/2011 Z. z. uznanie a výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii súd odmietne aj vtedy, ak

a) rozhodnutie o peňažnej sankcii zjavne nezodpovedá vydanému osvedčeniu alebo ak vydané osvedčenie je neúplné a neobsahuje všetky údaje potrebné na vydanie rozhodnutia o uznaní a výkone, b) výkon rozhodnutia o peňažnej sankcii je premlčaný podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a na stíhanie trestného činu alebo iného deliktu je daná právomoc slovenských orgánov podľa právneho poriadku Slovenskej republiky,

c) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba nebola v súlade s právnym poriadkom štátu pôvodu osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného na jej zastupovanie poučená o svojom práve podať opravný prostriedok a o lehotách na jeho podanie,

d) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba v súlade s procesnými požiadavkami právneho poriadku štátu pôvodu

1. bola včas predvolaná, a tým informovaná o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, alebo sa jej inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bola vedomá plánovaného konania, a informovaná o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania, alebo

2. vedomá si plánovaného konania splnomocnila právneho zástupcu, ktorý bol vymenovaný dotknutou osobou alebo ustanovený štátom, aby ju obhajoval v konaní a tento právny zástupca ju v konaní skutočne obhajoval, alebo

3. po tom, ako sa jej doručilo rozhodnutie o peňažnej sankcii a bola výslovne poučená o práve na opravný prostriedok, na ktorom má dotknutá osoba právo zúčastniť sa a ktoré umožní opätovné preskúmanie samotnej veci vrátane nových dôkazov a ktorý môže viesť k zrušeniu pôvodného rozhodnutia a vydaniu nového, výslovne uviedla, že proti rozhodnutiu nepodáva opravný prostriedok v rámci príslušnej lehoty,

e) z osvedčenia vyplýva, že dotknutá osoba sa osobne nezúčastnila konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, okrem prípadov, keď sa v osvedčení uvádza, že dotknutá osoba sa po tom, ako bola výslovne poučená o konaní a o možnosti byť osobne prítomná na tomto konaní, výslovne vzdala práva na ústne pojednávanie a výslovne uviedla, že nepodáva opravný prostriedok,

f) z osvedčenia vyplývajú skutočnosti, ktoré vedú k dôvodnému podozreniu možného porušenia základných práv alebo základných právnych zásad zakotvených v článku 6 Zmluvy o Európskej únii v konaní, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii.

Podľa § 12 ods. 3 zákona č. 183/2011 Z. z. ak je daný dôvod na odmietnutie uznania a výkonu

rozhodnutia o peňažnej sankcii podľa odseku 2, súd pred prijatím takeého rozhodnutia požiada justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko, a ak je to potrebné, aj o bezodkladné zaslanie dodatočných informácií nevyhnutných pre svoje rozhodnutie.

Najvyšší súd na podklade odvolacích námietok povinnej osoby E. D. požiadal ústredný orgán zodpovedný za administratívne zasielanie rozhodnutí, ktorými sa ukladajú peňažné sankcie v štáte pôvodu (Central Authority for England and Wales) o dodatočné informácie týkajúce sa spôsobu doručenia predvolania, ako aj rozhodnutia povinnej osobe, ako aj možnosť podania opravného prostriedku povinnou osobou, resp. jeho výslovného vzdania sa, t. j. či existovala možnosť podať proti rozhodnutiu opravný prostriedok. Keďže však justičný orgán štátu pôvodu aj napriek urgencii na žiadosť najvyššieho súdu nijakým spôsobom nereagoval a dodatočné informácie mu neposkytol, najvyšší súd musel konštatovať, že v tomto prípade existuje dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 12 ods. 2 písm. d) zákona č. 183/2011 Z. z., pretože z vydaného osvedčenia vyplýva, že E. D. sa osobne nezúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, avšak ani dopytom justičného orgánu štátu pôvodu sa nepodarilo jednoznačne preukázať, že bol včas predvolaný, a tým informovaný o termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia o peňažnej sankcii, alebo sa mu inými prostriedkami doručili informácie o termíne a mieste konania takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že si bol vedomý plánovaného konania, a informovaný o tom, že justičný orgán štátu pôvodu môže vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania. S poukazom na odvolacie námietky povinnej osoby, ako aj na absenciu akýchkoľvek dodatočných informácií od justičného orgánu štátu pôvodu, ktoré by preukazovali doručenie predvolania a napokon i rozhodnutia justičného orgánu štátu pôvodu povinnej osobe, najvyšší súd nemohol postupovať inak, než zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a odmietnuť uznanie a výkon rozhodnutia justičného orgánu štátu pôvodu týkajúceho sa peňažnej sankcie.

Na základe týchto skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.